



ME

Monic Hendrickx → 'De foto ontroert

Actrice Monic Hendrickx (1966) vertelt over haar jeugd, liefde en bijgeloof aan de hand van haar meest dierbare bezittingen.

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN. VISAGIE: MANOUS NELEMANS



MIJN VADER “De foto ontroert me omdat mijn vader zo lief naar me kijkt en ik nog zo’n kleine baby ben. Zo grappig dat je je dat moment niet kunt herinneren maar dat het wel in je zit. Hij overleed toen ik dertien was. Toen mijn dochter Javaj geboren werd, vond ik het heel jammer dat mijn vader haar niet kon zien. Javaj kan de slappe lach krijgen en daar dan zo lekker in blijven hangen. Dat deed ik ook als kind en mijn moeder herkent dat.”

GOUDEN KALVEREN “Mijn Gouden Kalveren staan op een ereplek, midden in de keuken, tussen de knoflook en een werkje van Javaj voor moederdag. Toen ik het kalf voor *Nynke* won, was ik hoogzwanger. Ik droeg het op aan mijn moeder. Zij is echt een voorbeeld voor me. Mijn vader was meer een denker, mijn moeder is een doener. Na de dood van m’n vader – dat vertelde ze later – dacht ze na twee jaar: genoeg gehuild, nu moet ik door! Ze vond het moeilijk om weduwe te zijn als 40-jarige met drie kleine kinderen. Toch ging ze alleen met ons en de vouwwagen naar Italië. Eenmaal op de camping kwamen allerlei mannen dan hun hulp aanbieden. Dat sloeg ze af. Mijn moeder kan klussen als de beste. Wat dat betreft kan ik wat van haar leren, haha.”



zo lief naar me kijkt’ → ‘Mijn Gouden Kalveren staan ▶

me omdat mijn vader



GOUDEN RINGETJE “Als kind had ik dit gouden ringetje vaak om. Ik kreeg het van mijn ouders in Suriname. Vier jaar heb ik er gewoond, tot mijn 7de. Mijn vader kon daar werken als wiskundeleraar. Voor ons is Suriname een soort paradijs geworden omdat mijn vader toen nog niet ziek was. Hij was een leuke man maar hij was ook tobberig. In Suriname voelde hij zich helemaal senang. We woonden in Paramaribo en in de weekeinden reden we vaak naar de binnenlanden en voeren daar soms met de kano. Eén keer sloegen we om, en dat maakte enorme indruk omdat ik wist dat er in de rivier kaaimannen zaten. We gingen ook vaak naar Brownsberg, om te zwemmen bij de Irene watervallen. Het was geweldig, al die smaken en geuren, en de warmte. Ik praatte daar met een Surinaams accent. Terug in Nederland moest ik enorm wennen.” ▶



GELUKSBRENGER “Dit is een schildpadje van leer met allemaal kraaltjes erop geborduurd. Er zit een gedroogd stukje navelstreng in van Javaj. Een vriend van mij maakt dat soort voorwerpen volgens Indiaanse traditie. Het schildpadje is een geluksbrenger voor het kind. Javaj is zo’n enthousiast, blij meisje, dus tot nu toe heeft het gewerkt. Maar het is bijgeloof hè, en daar moet ik eigenlijk vanaf. Want als iets straks tegenzit, ga je dan denken dat je iets niet goed hebt gedaan? Eigenlijk wil ik er niet in geloven maar ik heb dat soort dingen wel nodig. Je moet het zo gebruiken dat het je kracht geeft.”



ESPOSABEELDJE “Met mijn vriendin Claire was ik in Mexico en daar kregen we in een café zomaar dit beeldje van een vrouw. Het is een esposabeeldje, je geeft dat eigenlijk aan iemand die gaat trouwen. Wij koesteren het. Soms staat het bij Claire, soms bij mij. Onze vriendschap is heel belangrijk voor me. 23 jaar geleden leerden we elkaar kennen op de toneelschool. We zijn door allerlei fases heengegaan en zijn het allemaal blijven delen. Het is fijn als iemand weet waar je vandaan komt.”

MA

op een ereplek, midden in de keuken’ → ‘Het is fijn als iemand



SIGARENDOOSJE “Het lag op tafel toen ik zwanger was, dit doosje met Indonesische sigaartjes. Ralph en ik keken elkaar aan en dachten hetzelfde: Javaï, dát is een mooie klank! En de ouders van Ralph komen van Java. We hebben alleen de spelling veranderd, de i is een j geworden.”

VOOROUDEBEELD

“Tempel voor Neneh heet dit voorouderbeeld. Het is gemaakt door Saskia Vermeesch, de zus van Ralph, en is geïnspireerd door Indonesië. Als er iemand sterft die dichtbij is, dan branden we kaarsjes, leggen bloemen neer en eren de voorouders zodat zij helpen om overgangen goed te doen verlopen. Ik vind zo’n ritueel een mooie manier om bezig te zijn met naasten die het moeilijk hebben. Tegenwoordig doen we dat soort dingen niet meer en wordt alle pijn weggestopt.”





EERSTE GROTE KUNSTWERK “Dit schilderij van Annemarie Vink is het eerste grote kunstwerk dat ik kocht. Ik twijfelde enorm, 1200 euro was veel geld voor mij, maar ik was er meteen verliefd op. Dat kwam ook omdat ik net *Magnolia* had gezien, een fantastische film die je met mildheid laat kijken naar het geklungel van mensen, die net als jij soms tegen de stroom in moeten zwemmen. Jaren later kwam ik er pas achter hoe het heet: *Danach weinen zaehlt nicht* – daarna huilen telt niet. Dus misschien zijn die druppels verf wel tranen?”

weet waar je vandaan komt’ →

LIEFDESVERKLARING

“Ralph zat twee jaar boven mij op school. Vanaf mijn 14de hadden wij dikke verkering. Ralph was eigenzinnig, stoer en mooi. Hij had schijt aan de regels en ik was juist autoriteitsgevoelig. Mijn moeder was net alleen komen te staan en ik ging niet echt puberen, maar hij wel en ik met hem.



Na school ging hij een half jaar naar Amerika en dat vond ik oh, niet te overbruggen zo lang! Toen stuurde hij geen brief maar een bandje op, met liedjes en verhalen. Het ging heel veel over sex, haha. Eén grote liefdesverklaring. Dat bandje heb ik helemaal grijsgedraaid. Nadat hij terugkwam, ging ik naar de toneelschool in Maastricht. We hadden allebei een jaar of zeven een andere relatie, maar uiteindelijk werden we toch weer smoorverliefd.” ■

‘Ralph had schijt aan regels, ik

was juist autoriteitsgevoelig’



Monic Hendrickx speelt in de film *Sonny Boy*, vanaf 27 januari in de bioscoop